

DELEGATURA UOKiK W KATOWICACH

Katowice, dnia 20. 12. 2007r.

RKT-430-04/07/AD

DECYZJA Nr RKT- 66 / 2007

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) i § 7 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lipca 2007r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 134, poz. 939), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu przeciwko Music Corner Sp. z o.o., ul. Rynek Główny 13, 31 – 042 Kraków, postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej,
– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Music Corner Sp. z o.o. **karę pieniężną** w wysokości 12 758 zł (słownie: dwunastu tysięcy siedmuset pięćdziesięciu ośmiu złotych) z tytułu zwłoki trwającej 333 dni w wykonaniu wydanej na podstawie art. 23 c ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t. j. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080 ze zm.) Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-90/2006 z dnia 20. 12. 2006r.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się Music Corner Sp. z o.o. kosztami opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej z tytułu zwłoki w wykonaniu Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RKT-90/2006 z dnia 20. 12. 2006r. oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 51 zł (słownie: pięćdziesięciu jeden złotych).

Uzasadnienie

Dnia 20. 12. 2006r. wydano w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także Prezesem Urzędu) Decyzję Nr RKT-90/2006 (zwaną dalej także decyzją), w której nakazano Music Corner Sp. z o.o. (zwanej dalej także przedsiębiorcą) zaniechanie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów polegającej na niepotwierdzaniu konsumentom na piśmie, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia, informacji o organie rejestrowym spółki oraz o numerze, pod jakim wpisano ją do właściwego rejestru, o sposobie i terminie dostawy zamówionego towaru oraz o terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący. Wykonanie niniejszej decyzji poddano kontroli w toku postępowania wyjaśniającego o sygnaturze akt RKT-403-30/07/AD, w ramach którego poczyniono wstępne ustalenia, z których wynika, że przedsiębiorca nie dostosował się do nałożonego na niego w drodze ww.

decyzji nakazu w zakresie obejmującym informacje na temat sposobu i terminu dostawy oraz terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie mają charakter wiążący. W związku z tym wszczęcie niniejszego postępowania stało się konieczne. W piśmie z dnia 15. 10. 2007r. (dowód: karta nr 39) przedsiębiorca udzielił informacji dotyczących stawianych mu zarzutów, a w załączeniu przesłał faktury wystawione konsumentom (dowód: karty nr 40 – 45). Pismem z dnia 23. 11. 2007r. (dowód: karta nr 47) zawiadomiono przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, a w wyznaczonym terminie nie skorzystał on z możliwości zapoznania się z nim.

Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny.

Music Corner Sp. z o.o. prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000041564 (dowód: karty nr 8 – 11). W ramach prowadzonej działalności zawiera ona z konsumentami umowy na odległość za pośrednictwem internetu. W toku postępowania administracyjnego, w ramach którego przeprowadzono kontrolę działalności ww. przedsiębiorcy w zakresie dotyczącym zawierania z konsumentami umów na odległość (RKT-61-68/06/AD) poczyniono ustalenia, z których wynikało, że przedsiębiorca nie dopełnia obowiązku ciążącego na nim z mocy art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ust. 1 pkt 1, 5 i 8 ustawy z dnia 2 marca 2000r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm., zwanej dalej także uonpk), tj. nie potwierdza konsumentom na piśmie, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczenia informacji na temat:

- organu rejestrowego spółki oraz numeru, pod jakim wpisano ją do właściwego rejestru,
- sposobu i terminu dostawy zamówionego towaru oraz
- terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący.

Powyższa praktyka została uznana za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów w Decyzji Prezesa Urzędu Nr RKT-90/2006 z dnia 20. 12. 2006r. (dowód: karty nr 13 - 16), na mocy której nakazano też przedsiębiorcy zaniechanie jej stosowania i w tym zakresie nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności. Przedmiotowa decyzja została przedsiębiorcy doręczona dnia 27. 12. 2006r. (dowód: karta nr 20), a w związku z tym, że przedsiębiorca nie wniósł od niej odwołania, stała się ona prawomocna z dniem 11. 01. 2007r. W celu dokonania kontroli, czy niniejszy obowiązek został zrealizowany, przeprowadzono postępowanie wyjaśniające (RKT-403-30/07/AD, dowód: karty nr 21 – 38). Pismem z dnia 25. 05. 2007r. (dowód: karta nr 25) przedsiębiorca poinformował, że konsumenci po złożeniu zamówienia otrzymują wiadomość elektroniczną, potwierdzenie, w którym jest zawarta informacja o danych teleadresowych spółki, numerze NIP oraz o numerze wpisu do rejestru sądowego. Przedsiębiorca oświadczył również, że przedmiotowe potwierdzenie obejmuje informację o sposobie i terminie dostawy zamówionego towaru, a także o cenie towaru wraz z kosztami przesyłki. Ponadto, jak zauważył przedsiębiorca, informacje o spółce są zawarte w internecie (dowód: karty nr 25 i 26). Powyżej opisane potwierdzenia elektroniczne są konsumentom przesyłane zaraz po złożeniu zamówienia. W załączeniu przedsiębiorca przesłał przykładowe potwierdzenie w formie elektronicznej (dowód: karta nr 28). W decyzji Prezesa Urzędu wyraźnie stwierdzono, że sporządzanie i wysyłanie konsumentom potwierdzeń elektronicznych nie prowadzi do spełnienia obowiązku wynikającego z art. 9 ust. 3 uonpk (dowód: karta nr 16).

W piśmie z dnia 18. 06. 2007r. (dowód: karta nr 31) przedsiębiorca oświadczył, że po 20. 12. 2006r. uległa zmianie treść zapisów zamieszczanych na fakturach VAT, tj. zaczęto w nich wskazywać informację na temat organu rejestrowego spółki. Przedsiębiorca zeznał, że nie jest w stanie wskazać daty dziennej, kiedy to nastąpiło. Do faktur są obecnie dołączane „Formularze zwrotu/reklamacji”. W załączeniu przedstawiono trzy faktury VAT wystawione

konsumentom w dniach 14 – 18 czerwca 2007r. (dowód: karty nr 32 – 34), do których załączono wyżej wspomniane dodatkowe formularze (dowód: karty nr 35 – 37).

Analiza treści niniejszych dokumentów wykazała, że faktury VAT z dnia 14, 15 i 18 czerwca 2007r. zawierały informację na temat organu rejestrowego spółki i numeru wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (dowód: karty nr 32 – 34). Ani faktury, ani ich załączniki nie obejmowały informacji na temat sposobu i terminu dostawy zamówionego towaru oraz terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący. W prawdzie z faktur wynika, że od konsumentów była pobierana opłata pocztowa, to nie wynika z tego, w jakim trybie paczka ma być przesłana, ani w jakim terminie ma ona zostać doręczona.

Pismem z dnia 15. 10. 2007r. (dowód: karta nr 39) przedsiębiorca poinformował, że od dnia 12. 10. 2007r. konsumenci otrzymują pisemne potwierdzenia dotyczące terminu dostawy zamówionego towaru oraz terminu związania informacją o cenie. Potwierdzenie jest osobno drukowane i dołączane do każdej faktury. Po wyczerpaniu zapasu papieru firmowego, co nastąpi za około 3 miesiące, powyższe informacje będą zamieszczane na fakturach. W załączeniu przedsiębiorca przedstawił przykładowe faktury VAT z 12. 10. 2007r. (dowód: karty nr 41, 43, 45), w których były zamieszczone informacje na temat wpisu spółki do KRS. Ponadto na oddzielnych blankietach przekazano dodatkowe informacje dla klientów (dowód: karty nr 40, 42, 44), w których powtórzono informację o wpisie spółki do KRS. W dokumentach tych zastrzeżono, że cena jest wiążąca w chwili złożenia przez klienta zamówienia. Wskazano też, że przy każdym towarze jest podany czas realizacji zamówienia i jest to czas, który upływa od złożenia zamówienia do chwili wysłania zamówionych towarów ze sklepu, przy czym uwzględnia się tylko dni robocze. Na termin otrzymania paczki składa się czas realizacji oraz przewidywany czas dostawy, który dla paczki priorytetowej dostarczanej za pośrednictwem poczty wynosi 2 dni robocze, a dla przesyłki kurierskiej 1 dzień.

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może w drodze decyzji nakładać kary pieniężne za niewykonanie decyzji wydanych na podstawie art. 26 tej ustawy. W oparciu o przepis art. 130 i 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przepis art. 107 niniejszej ustawy należy stosować także do decyzji wydanych na podstawie art. 23 c ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 2000r. i kar nakładanych w związku z niewykonaniem tych decyzji. Kary pieniężne są środkiem służącym egzekucji prawomocnych decyzji Prezesa Urzędu, mają zmusić przedsiębiorcę do jak najszybszego wykonania decyzji rozstrzygającej sprawę merytorycznie. Kary pieniężne pełnią również funkcję represyjną. Nałożenie kary pieniężnej za niewykonanie decyzji wymaga uprzedniego wydania decyzji merytorycznej, w której został określony zakres nałożonego na przedsiębiorcę obowiązku i która stała się prawomocna lub której nadano rygor natychmiastowej wykonalności. Ponadto dla nałożenia kary pieniężnej konieczne jest wszczęcie odrębnego postępowania administracyjnego. Zarzut niewykonania decyzji może zostać postawiony zarówno wtedy, gdy nie wykonano decyzji w całości, wykonano ją częściowo lub wykonano w terminie późniejszym niż określony w decyzji. Prezes Urzędu uznaje, że doszło do należytego wykonania decyzji tylko wówczas, gdy zmiany prowadzą do osiągnięcia stanu postulowanego określonego w decyzji merytorycznej. Zasadniczo przedsiębiorca, a w jego imieniu osoby pełniące funkcje kierownicze, mają obowiązek przystąpić do wykonania decyzji niezwłocznie po jej uprawomocnieniu się. Odstępstwo od tej zasady ma miejsce wówczas, gdy w decyzji nakazującej zaniechanie stosowania danej praktyki określa się jednocześnie rygor natychmiastowej wykonalności. W obu przypadkach termin wykonania decyzji powinien uwzględniać czas niezbędny do przygotowania się przez

przedsiębiorcę do wykonania ciężącego na nim obowiązku, a więc termin musi być realny. Stosownie do art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przy ustalaniu wysokości kary należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

W ww. zakresie wiodący jest przepis art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym kara pieniężna może zostać nałożona na przedsiębiorcę, który nie dostosował się do nakazu określonego w decyzji Prezesa Urzędu.

W rozważanej sprawie dnia 20. 12. 2006r. została wydana Decyzja Nr RKT-90/2006, która została następnie doręczona przedsiębiorcy dnia 27. 12. 2006r. (dowód: karty nr 13 – 20).

W punkcie I przedmiotowej decyzji uznano za naruszającą zbiorowe interesy praktykę polegającą na niepotwierdzaniu konsumentom na piśmie, najpóźniej w chwili rozpoczęcia spełniania świadczeni, informacji o organie rejestrowym spółki oraz o numerze, pod jakim wpisano ją do właściwego rejestru, o sposobie i terminie dostawy zamówionego towaru oraz o terminie, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący. W zakresie punktu I nadano przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności.

W toku prowadzonych czynności sprawdzających przedsiębiorca poinformował, że stosowne informacje są konsumentom przesyłane drogą elektroniczną. To jednak, jak stwierdzono w decyzji Prezesa Urzędu nie prowadzi do wykonania nakazu wynikającego z art. 9 ust. 3 w zw. z art. 9 ut. 1 uonpk, który wyraźnie mówi o obowiązku pisemnego potwierdzania określonych informacji dotyczących konkretnych umów. W wystawianych konsumentom fakturach zaczęto zamieszczać informacje o wpisie spółki do KRS (dowód: karta nr 31). Przedsiębiorca nie potrafił jednak określić, kiedy dokładnie zapoczątkowano taką praktykę. Okoliczność zamieszczania niniejszych danych w fakturach potwierdzono przesyłając trzy dokumenty tego rodzaju faktycznie wystawione, z których najwcześniejszy był datowany na 14. 06. 2007r. (dowód: karty nr 32 – 34). W tych okolicznościach należało stwierdzić, że dniem 14. 06. 2007r. zapoczątkowano przesyłanie konsumentom potwierdzeń dotyczących organu rejestrowego spółki i numeru, pod jakim figuruje ona w KRS.

Powyższe nie doprowadziło jednak do usunięcia uchybień w pozostałym zakresie. Jak wynika z poczynionych ustaleń, ani faktury, ani ich załączniki nie obejmowały informacji na temat terminu, w jakim oferta lub informacja o cenie ma charakter wiążący. Dostarczone Prezesowi Urzędu dokumenty nie zawierały również należytych informacji na temat sposobu i terminu dostawy zamówionego towaru. W fakturach istnieje pozycja „opłata pocztowa”, ale nie wiadomo w jakim trybie paczka ma być przesłana (np. paczka zwykła, paczka priorytetowa). Nie określono także terminu doręczenia paczki, a zatem terminu obejmującego termin realizacji zamówienia przez przedsiębiorcę i jej doręczenia przez pocztę lub kuriera.

Dopiero po wystosowaniu do przedsiębiorcy kolejnego wezwania do udzielenia wyjaśnień w tej sprawie (dowód: karta nr 2) przedsiębiorca poinformował (dowód: karta nr 39), że od 12. 10. 2007r. wystawia konsumentom potwierdzenie zawierające informacje na temat dostawy zamówionego towaru oraz terminu związania informacją o cenie.

Do potwierdzeń tych wprowadzono zastrzeżenie, zgodnie z którym ceny podane przy towarach są wiążące w chwili składania zamówienia przez klienta. Z tego wynika, że konsumenci otrzymują potwierdzenia mówiące o tym, że ceny oznaczane przy poszczególnych towarach obowiązują w chwili, gdy zamówienie jest składane. Komunikat tej treści jest wystarczający, gdyż strony w indywidualnym przypadku będą związane treścią konkretnej oferty, natomiast nie ma przeszkód, aby w innych umowach cena była inna, jeśli później uległa zmianie. Wobec powyższego należało stwierdzić, że z dniem 13. 10. 2007r. przedsiębiorca doprowadził do zaniechania stosowania przez niego praktyki rozważanej powyżej.

Analiza ww. dokumentów wykazała, że zawierają one stwierdzenie, iż przy każdym towarze jest podawany czas realizacji zamówienia, który obejmuje jedynie dni robocze i przez który

należy rozumieć czas, jaki upływa od chwili złożenia zamówienia do chwili wysłania towarów ze sklepu. Zastrzeżono także, że na termin dostawy składa się czas realizacji i czas dostarczenia, który dla paczek priorytetowych nadawanych na pocztę wynosi 2 dni, a dla przesyłek kurierskich 1 dzień roboczy. Powyższych informacji nie można uznać za wystarczające. Nie wynika z nich bowiem jasno, w jaki sposób konkretna przesyłka ma zostać doręczona, wobec czego nie można przyjąć terminu, w jakim paczka ma zostać dostarczona przez pocztę lub kuriera. Nie wiadomo też, jaki termin realizacji dla przygotowania danego towaru przewidział przedsiębiorca dla siebie. Niewystarczające jest wskazanie, że informacja w tym zakresie jest zamieszczana w internecie, przede wszystkim dlatego, że dane te mogą ulec zmianom po złożeniu zamówienia. Przedsiębiorca może towar także całkowicie wycofać z obrotu, co nie oznacza, że zawarta przez niego wcześniej umowa nie ma być wykonana zgodnie z warunkami obowiązującymi w chwili składania i akceptowania zamówienia. W potwierdzeniach należy zatem zamieszczać informacje dotyczące konkretnych towarów, a nie ogólne regulacje, jakie są właściwe dla regulaminu. Na podstawie danych w tym zakresie konsument musi mieć możliwość ustalenia, w jakim terminie towar miał być do niego doręczony, tj. w ciągu ilu dni po złożeniu zamówienia paczka miała być do niego dostarczona. W świetle powyższego nie można stwierdzić, że w tym zakresie przedsiębiorca wykonał spoczywający na nim obowiązek, a tym samym wykonał decyzję Prezesa Urzędu.

Przedsiębiorca udokumentował okoliczność dostosowania się do nakazu Prezesa Urzędu w zakresie dotyczącym obowiązku zamieszczania danych rejestrowych w pisemnych potwierdzeniach z dniem 14. 06. 2007r., a więc po upływie niemal 6 miesięcy od odebrania decyzji. Zmiany w części dotyczącej potwierdzania informacji na temat terminu związania ceną oznaczoną przy towarze wprowadzono po upływie ponad 9 miesięcy od doręczenia decyzji. W pozostałym zakresie przedsiębiorca nie wprowadził zmian wystarczających do stwierdzenia zaniechania. Istotne są też okoliczności wprowadzania zmian. Spółka uczyniła to dopiero po odebraniu kolejnych wezwań do udzielenia wyjaśnień w niniejszej sprawie. W piśmie z dnia 25. 05. 2007r. Prezes Zarządu spółki przeprosił za opóźnienie w przesłaniu odpowiedzi na wezwania Urzędu podnosząc, że było to spowodowane zagubieniem tych wezwań wraz z innymi dokumentami firmy. Termin przesłania odpowiedzi nie jest przedmiotem badania w ramach niniejszego postępowania. Nie ma on też zasadniczo wpływu na ocenę zachowania spółki w rozważanym kontekście. Należy jednak zwrócić uwagę, że nawet jeśli spółka utraciła kierowane do niej wezwania, miała świadomość tego, jakie obowiązki na nią nałożono w drodze decyzji. Zgubienie wezwań kierowanych do spółki w ramach postępowania wyjaśniającego nie było więc przeszkodą dla terminowego wykonania decyzji Prezesa Urzędu.

Decyzja Prezesa Urzędu Nr RKT-90/2006 została przez przedsiębiorcę odebrana dnia 27. 12. 2006r., a prawomocna stała się z dniem 11. 01. 2007r. W zakresie punktu I nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności, co spowodowało, że przedsiębiorca powinien przystąpić do jej wykonania niezwłocznie po jej otrzymaniu, a jeśli to możliwe, nawet przed terminem uprawomocnienia się. W niniejszym przypadku trzeba uwzględnić okoliczność, że dostosowanie się do nakazu wystawiania konsumentom stosownych potwierdzeń informacji wymienionych w art. 9 ust. 1 uonpk nie wymagało od przedsiębiorcy podjęcia skomplikowanych przygotowań. Aby spełnić nakaz płynący z Decyzji Prezesa Urzędu Nr RKT-90/2006 przedsiębiorca nie musiał wprowadzać zmian w treści paragonów, ani faktur. Mógł on np. załączać do każdej z przesyłek dodatkowy pisemny dokument zawierający odpowiednie dane dotyczące konkretnej umowy, co z resztą uczyniono dnia 12. 10. 2007r. Nie można pominąć faktu, że w rozważanej sprawie sprzedawca wystawiał już potwierdzenia konsumentom, których treść zakwestionowano w toku postępowania zakończonego ww. decyzją. Dostosowanie się do nakazu nie łączyło się więc z koniecznością wdrożenia całkiem

nowego trybu postępowania związanego z zawieraniem i potwierdzaniem umów z konsumentami. Z uwagi na to należało stwierdzić, że nie znajduje uzasadnienia zwłoka, jaka miała miejsce w niniejszym przypadku. Przedsiębiorca miał również świadomość tego, że adresowana do niego decyzja administracyjna winna być w całości wykonana. W ramach kontroli wykonania tej decyzji wystąpiono bowiem do niego wielokrotnie o złożenie wyjaśnień na temat stopnia realizacji nałożonego na niego obowiązku. Przy określaniu terminu, w jakim obowiązek powinien zostać spełniony należy uwzględnić faktyczne możliwości przedsiębiorcy, czas jaki jest niezbędny do podjęcia przez niego działań powodujących eliminację nieprawidłowości z rynku. W analizowanej sprawie konieczne było przyznanie przedsiębiorcy czasu, w którym mógł on zapoznać się z merytorycznym rozstrzygnięciem sprawy oraz mógł podjąć decyzję, co do dalszego działania, w tym opracować schemat pisemnej informacji przesyłanej konsumentom, poinformować swoich pracowników o wdrażanych zmianach oraz przygotować ich do nowego trybu postępowania. W tych okolicznościach Prezes Urzędu stwierdził, że Decyzja Nr RKT-90/2006 powinna zostać wykonana w terminie ok. trzech tygodni od jej odebrania. Jest to termin, w którym przedsiębiorca winien był przystąpić do spełnienia ciążącego na nim obowiązku i doprowadzić do zaniechania stosowania praktyki godzącej w interesy konsumentów. Po uwzględnieniu ww. okoliczności Prezes Urzędu uznał, że przedsiębiorca powinien wystawiać konsumentom uzupełnione potwierdzenia zawarcia umów od dnia 22. 01. 2007r. Z uwagi na powyższe od 22. 01. 2007r. przedsiębiorca pozostawał w zwłoce z wykonaniem Decyzji Nr RKT-90/2006, której ostatecznie nie wykonał do dnia wydania decyzji kończącej niniejsze postępowanie. Zgodnie z orzeczeniem Sądu Antymonopolowego w Warszawie z dnia 2 grudnia 1998r. (sygn. akt XVII Ama 55/98) kara powinna być nakładana co do zasady wtedy, gdy przedsiębiorcy można przypisać odpowiedzialność za niewykonanie decyzji. W niniejszej sprawie niewykonanie decyzji w odpowiednim terminie obciąża przedsiębiorcę, nic bowiem nie stało na przeszkodzie w wykonaniu nałożonego na spółkę obowiązku. Przedsiębiorca nie wskazał żadnych okoliczności, które możnaby ocenić jako uniemożliwiające wykonanie obowiązku opisanego w Decyzji Nr RKT-90//2006 zgodnie z jego treścią. W świetle wyżej przedstawionych okoliczności należało stwierdzić, że decyzja Prezesa Urzędu Nr RKT-90/2006 nie została wykonana. Fakt ten uzasadnia nałożenie kary pieniężnej za zwłokę w wykonaniu decyzji.

Karę za niewykonanie decyzji nakłada się w oparciu o art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Stosownie do tego przepisu Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 10 000 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu decyzji. Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Dnia 29. 12. 2006r. kurs euro wyznaczony wedle powyższych zasad wyniósł 3,8312 zł. Za stawkę dzienną przyjęto 10 euro, a jej równowartość, to 38,312 zł. W związku z tym kara za każdy dzień zwłoki w wykonaniu Decyzji Nr RKT-90/2006 wynosi 38,312 zł. Jak wskazano we wcześniejszej części decyzji, przedsiębiorca powinien był przystąpić do wykonania decyzji z dniem 22. 01. 2007r. W związku z tym od tego dnia liczy się czas pozostawania przedsiębiorcy w zwłoce z wykonaniem przedmiotowej decyzji, wobec czego do dnia 20. 12. 2007r. łącznie są to 333 dni zwłoki. Z iloczynu ilości dni, w których nie wykonywano decyzji oraz przyjętej stawki dziennej kary przewidzianej w art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wynika wysokość nakładanej na przedsiębiorcę kary, która ogółem wyniosła 12 758 zł (słownie: dwanaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem złotych).

W tym miejscu należy odnieść się do uzasadnienia określonej przez Prezesa Urzędu w pkt. I sentencji decyzji wysokości kary pieniężnej nakładanej na przedsiębiorcę na podstawie art. 107 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Podejmując decyzję o nałożeniu kary tej wysokości Prezes Urzędu kierował się rodzajem naruszenia, jakiego dopuścił się przedsiębiorca, charakterem czynu, jakiego dopuściła się strona niniejszego postępowania. Uwzględniono okoliczność, że po wydaniu Decyzji Nr RKT-90/2006 treść wystawianych przez przedsiębiorcę konsumentom w związku z zawieranymi z nimi umowami na odległość potwierdzeń dwukrotnie uległa zmianie, kiedy to ją uzupełniano. Zważono również, że ostatecznie przedsiębiorca nie doprowadził jednak do zaprzestania stosowania przez niego bezprawnej praktyki w całości, pomimo, iż od wydania i doręczenia mu decyzji, w której sformułowano nakaz zaniechania upłynął już niemal rok. Odpowiedzialność za działania podejmowane na rynku spoczywa na podmiocie, który je podejmuje, czemu dano wyraz nakładając karę określoną w niniejszej decyzji. Miarkując karę Prezes Urzędu uwzględnił jednak okoliczność, że przedsiębiorca w szczegółowo opisanym powyżej zakresie podjął starania, które w jego opinii pozwoliłyby na stwierdzenie, że jego zachowanie odpowiada obecnie obowiązującym wymogom prawnym.

Celem działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu jest doprowadzenie do tego, aby podmioty uczestniczące w rynku działały zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Instrumentem służącym realizacji tego zadania jest decyzja administracyjna, w której organ administracyjny może nakazać zaniechania stosowania poszczególnych działań. Nakładana kara pieniężna ma więc na celu wyegzekwowanie określonego zachowania przedsiębiorcy, który ma wykonywać obowiązek wynikający z obowiązujących przepisów prawa, usprawnienie działań podejmowanych przez Prezesa Urzędu oraz podniesienie ich efektywności. Wobec tego należy wyrazić nadzieję, że niniejsza kara pozwoli wyegzekwować zaniechanie przez spółkę stosowania powyższej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Kara ta pełni także funkcję represyjną, stanowi podkreślenie naganności zachowania karanego podmiotu. Jednocześnie karze przypisano funkcję wychowawczą i prewencyjną, gdyż nałożenie określonych sankcji ma przeciwdziałać analogicznym do opisanych w niniejszej decyzji zachowaniom strony w przyszłości. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania, a jej nałożenie powinno przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji, do tej, jaką opisano.

Poza wymiarem indywidualnym nałożenia na spółkę kary pieniężnej z tytułu niewykonania decyzji należy uwzględnić także wymiar ogólny tych działań. Zastosowanie wobec jednego podmiotu sankcji ma stanowić swoistą przestrożę dla innych uczestników rynku, którzy w przyszłości ewentualnie nie chcieliby się dostosować do sformułowanego wobec nich nakazu zaniechania podejmowania określonych działań. Biorąc pod uwagę ww. okoliczności należało orzec, jak w punkcie I sentencji niniejszej decyzji.

II.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Niniejsze postępowanie w sprawie nałożenia kary z tytułu zwłoki w wykonaniu decyzji Prezesa Urzędu zostało wszczęte z urzędu. Postępowanie to wykazało, że przedsiębiorca nie wykonał Decyzji Prezesa Urzędu Nr RKT-90/2006 wobec czego należało stwierdzić, że bezprawna praktyka trwa nadal. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa

Urzędu z przedsiębiorcą. W związku z powyższym postanowiono obciążyć spółkę kosztami postępowania w wysokości 51 zł (słownie: pięćdziesięciu jeden złotych).

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

Na postanowienie zawarte w punkcie II niniejszej decyzji, na podstawie art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c. przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral